

[Kaj Hansen.]

get, men vi tror ikke, at den udformning, de enkelte paragraffer har fået her, er den rigtige. Vi kender jo også, som ministeren har oplyst, henvendelser fra restaurationsfaget osv., og alt det må selvfølgelig med ind i overvejelserne.

Kurt Hansen (VS):

Jeg skal ikke komme med mange kommentarer til dette lovforslag, men blot sige, at vi mener, der på landsplan bør være nogle generelle bestemmelser, der sikrer, at det er muligt at få bevillinger, hvis nogle ting i øvrigt er i orden, altså visse skærpede kontrolregler og sådan noget, som hr. Kaj Hansen talte om, det er jeg meget enig i. Jeg mener, det bør være sådan, at vi har nogle generelle bestemmelser på landsplan, der sikrer, at man ude omkring i måske indremissionske kommuner, eller hvad ved jeg, ikke har mulighed for totalt at tørlægge områder, som vi har set tendenser til ovre i Jylland bl. a. Det er ikke noget af det, vi vil være med til.

Jeg skal ikke sige mere om det, blot at vi gerne vil være med til at se på nogle skærpede, ensartede krav, der generelt dækker hele landet.

Ordføreren for forslagsstillerne (Inge Krogh) (KrF):

Jeg må sige hjertelig tak for modtagelsen af dette lovforslag, og specielt vil jeg rette en tak til handelsministeren, som har givet det så grundig og saglig en behandling.

Det er rigtigt, at loven er ikke gammel, den er vedtaget i 1970, og den har været behandlet meget grundigt, kan jeg se af folketingsforhandlingerne, men somme tider kommer lovene til at virke anderledes, end man egentlig havde tænkt sig. Jeg har indtryk af, at dengang tænkte man sig, at hvis det blev nemmere at få bevillinger til stærke drikke, ville man få flere gode spisesteder, hvor man altså kunne få stærke drikke til maden.

Der er også givet mange bevillinger, i hver eneste kommune over hele landet er bevillingerne til udskænkning af stærke drikke steget. I den gamle Odense kommune er det steget til det dobbelte. Mange kommunalbestyrelser er meget ængstelige over

dette og føler, at deres mulighed for at styre det i meget høj grad er blevet indskrænket af landsbevillingsnævnet. Så vidt jeg har kunnet skønne, er kommunernes afgørelser, hvis de har nægtet en bevilling eller nægtet at udvide en bevilling, i 53 pct. af tilfældene blevet omgjort af landsbevillingsnævnet. Det har altid været sådan, at afgørelsen er blevet mere liberal, når landsbevillingsnævnet har omstødt kommunalbestyrelsens afgørelse, hvilket altså vel nok er sket i 53 pct. af tilfældene.

Jeg kan f. eks. nævne et tilfælde fra oktober. En mindre sjællandsk kommune ønskede ikke at give en alkoholbevilling til en grillbar, hvor der kom mange unge mennesker, men landsbevillingsnævnet omstødte denne afgørelse, sådan at man nu fik et alkoholproblem på et sted, hvor netop unge mennesker kommer. En mindre fynsk kommune har i 3 tilfælde haft sager for landsbevillingsnævnet; i alle 3 tilfælde er afgørelsen blevet omstødt.

Jeg kan sige til hr. Glensgård og hr. Kurt Hansen, at det har ikke på nogen måde været vores tanke, at der skulle være tørlagte kommuner. Det er jo noget, kommunalbestyrelserne må afgøre.

Angående de skærpede krav for at få bevilling, altså at man skal være uddannet inden for hotel- og restaurationsbranchen enten som kok, receptionist eller tjener, så er det jo, som handelsministeren også sagde, ting, som er fremført af vedkommende brancheforeninger. Jeg har også fulgt nogenlunde nøje i aviserne, at når der har været tale om vold eller uheldig adfærd på de steder, hvor der bliver udskænket, så har der i mange tilfælde været tale om folk, der ikke har været uddannet i branchen. Bemærkningen om stuepigen må jeg desværre sige at jeg ikke selv har forfattet, det var min stedfortræder.

Jeg vil lige sige til hr. Jens Peter Jensen, at jeg har også selv overvejet, om der skulle være en ankeinstans. Jeg kunne tænke mig muligheden af, at det blev en amtsankeinstans, og der har også været forslag om handelsministeren. Det tør jeg ikke tage stilling til. Jeg mener, det er meget vigtigt, at man er så nær stedet som overhovedet muligt.

Jeg vil slutte med endnu en gang at sige tak til handelsministeren for tilsagnet om en undersøgelse og om materiale til udvalget.